

Bir Kahramanlık Destanı:

Milli Mücadele

GAZİ ŞEHİR

Metafor
Çocuk

On kitaplık “**Bir Kahramanlık Destanı: Milli Mücadele**” serisinin yayın ve telif hakları Metafor Yayıncılığa aittir.

Yazan

Tuna DURAN

Resimleyen

Murat SEVİNÇ

Sertifika Nu.

49510

BASIM YERİ

Korza Basım

Metafor
Çocuk

Mutlu Mahallesi İmam Alim Sultan Caddesi No:101 MAMAK/ANKARA

Tel: 0 505 442 78 13

www.metaforyayinlari.com

Güzel Antep

Murat, babası ile birlikte çarşıda dolaşırken mis gibi ciğer kokuları her yanı sarmıştı. Birkaç saattir dolaştıkları için Murat çok acıkmıştı. Erken saat olmasına rağmen çarşı da çok kalabalıktı. Murat'ın yeni bir pantolona ihtiyacı vardı. Bu yüzden de babası ile çarşıya gelmişti.

Savaş yılları henüz bittiği için çarşıdaki esnafın işleri biraz olsun iyiydi. Savaş zamanı insanlar daha az alışveriş yaptığı için esnaf da az kazanıyordu. Osmanlı Devleti, savaştığı devletler ile ateşkes yaptığı için herkes artık barış olacağını düşünüyordu. Bu yüzden de yüzler biraz gülüyordu. Oysaki pek çok kişi savaşta bir yakınını kaybetmişti. Murat'ın babası da cepheden yeni gelmişti. Aslında aldığı bir mermi yarası yüzünden erken gelmek zorunda kalmıştı. Gelir gelmez de Murat'ın çok istediği pantolonu almak istemişti.

Murat arşı içinde gezmekten yorulunca babasına seslendi:

– Baba, karnım çok acıktı. Ciğer yiyelim mi?

Babası ciğer kokusuna dayanamadığı için hemen

cevap verdi:

– Yiyelim, evlat! Cephede en çok ciğer yemeyi özledim. Bir başkadır Antep'imın ciğeri... Güzel Antep'im... Haydi evlat, doğruca Ökkeş Usta'ya...

Ökkeş Usta, yaşı epeyce geçmesine rağmen Antep'in en iyi ciğer ustasıydı. Onun pişirdiği ciğerleri yemek için Kilis'ten bile gelirlerdi. Ökkeş Usta, Antep'in en tanınmış kişilerinin de uğrak yeri idi. Sanatçılar, devlet adamları, askerler gibi şehrin önemli kişileri de Ökkeş Usta'nın pişirdiği ciğerler için gelirdi.

Murat, ciğer kokusuna doğru hızlı adımlarla ilerlerken az sonra Ökkeş Usta'yı da gördü. Ökkeş Usta, babasının arkadaşı olduğu için Murat'ı da tanırdı. Zaten görür görmez ona seslendi:

– Murat! Hey deli oğlan!

Murat, Ökkeş Usta'nın elini öpüp cevap verdi:

– Ökkeş Usta çok acıktım.

– O zaman doğru yere geldin. Söyle bakalım, deli oğlan! Gene kuşları izler misin? Resimlerini yapar mısın?

– Tabii ki izlerim. Hem de resimlerini çizerim. Kuşlar çok güzel canlılar. Antep'in de çok güzel kuşları var.

Murat, köyünde Kuşçubaşı olarak bilinirdi. Herkes kuşları avlamaya çalışırken Murat onları izleyip resimlerini yapardı. Çoğu kez yuvalarını tamir eder, bazen de onları beslerdi. Bu yüzden köydekiler, avcılığa bile çıkamaz olmuşlardı. Murat onları her seferinde durdurur, kuşları avlamalarına izin vermezdi. Bir keresinde avcılarının önüne dikilmiş, kuşları vurmamaları için kendini siper etmişti.

O günden sonra kimse Murat'ın sözünden çıkmamış, avlanma sona ermişti. Bu yüzden de Ökkeş Usta, Murat'ı görünce "Deli Oğlan" diye seslenirdi.

Murat bir tabure çekip oturduğunda önüne gelen bir şiş ciğeri yemeye başladı. Bu sırada babası da gelmişti:

– Ökkeş Usta, kolay gele!

– Sağ olasın, Ömer! Gel buyur, ne ikram edeyim?

– Bizim Murat, senin ciğerlere dayanamaz bilirsin...

– Bilmez miyim, baksana, nasıl da iştahla yiyor.

– Usta, ne dersin? Savaş da bittiğine göre işler eskisi gibi olur mu?

Ökkeş Usta elindeki şişi bırakıp taburesine oturdu. Yüzüne bakılırsa bir sorun olduğu belliydi:

– Bu İngiliz de bu Fransız da rahat durmaz derler. İki gün önce Suriye'den misafirlerim geldi. İngilizler, Antep'e girecekmiş diyorlar.

Bu konuşmayı duyan Murat da babası da birden dönüp kaldılar. Murat'ın babası ilk konuşan oldu:

– Sen ne dersin, Usta? Ne İngilizli? Savaş bitti. Ateşkes yapıldı.

– İngiliz, geçen ay İstanbul'a girmedi mi? Şimdi de Antep'e gelir derler...

– Olmaz öyle iş...

Murat, konuşulanları duydukça iştahının kesildiğini

hissetti. Antep’i işgal etmeye neden geliyorlardı ki? Oysaki savaş bitmişti. Ciğerini bitiremeden yerinden kalktı. Tam da bu sırada çarşıda bir haberci bağırıma başladı:

– Duyduk duymadık demeyin! İngilizler, şehre girmek üzereler! Duyduk duymadık demeyin!

Aralık ayı olduğu için hava biraz soğuktu. Bu yüzden de dükkânların içinde bulunanlar neler olduğunu anlamamışlardı. Birden çarşıdaki insanlar koşuşturmaya başlayınca dükkânlardaki insanlar da dışarıya çıktı. Kısa süre içinde çarşıda kim varsa dışarıda toplanmıştı. Tabii ki Murat da babası da...

Çarşıdakiler dışarıya çıkınca Anteplilerin bu haberi duyduğunu anladılar. Herkes neler olduğunu merak ediyordu. Şehirlerinde İngilizleri istemedikleri için bir anda kargaşa çıktı. Meydanlarda toplanan halkı yatıştırma işini Belediye Başkanı Lütfi Bey üstlenmişti. İngilizlerin gelişini haber aldığı andan itibaren, her yerde halkı yatıştırmak için konuşma yapıyordu. Halk bir süre sonra biraz da olsa sakinleşmişti. İngilizlerin kısa sürede geri gideceğine, Türk bayrağının da asla inmeyeceğine inanan halk, evlerine geri dönmüştü. Oysaki durum öyle değildi. İngilizlerin Antep ile ilgili düşündükleri çok iyi değildi. Ökkeş Usta da bunu ilk anlayanlardan biriydi. Bu yüzden de Murat’ın babasına seslendi: